

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/122/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316214689
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2316214689.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Ľuboslava Vanková, v spore žalobcu: H. B., nar. X.X.XXXX, bytom O. XXXX/XX, C., proti žalovaným: 1/ F. D., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. E. XXX/XX, O., a 2/ A. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. E. XXX/XX, O., o zaplatenie 709,81 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Galanta, č. k. 8C/316/2016-39 zo dňa 30. marca 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo vyhovujúcej časti 699,81 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 699,81 eura od 24.3.2016 do zaplatenia **p o t v r d z u j e .**

II. Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo zvyšnej vyhovujúcej časti 10,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 10,- eur od 24.3.2016 do zaplatenia **r u š í a v e c s a v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie výrokom I. zaviazal žalovaných 1/ a 2/ zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi 709,81 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 709,81 eura od 24.3.2016 do zaplatenia všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a výrokom II. rozhodol, že žalobca má voči žalovaným právo na náhradu trov konania vo výške 100 %. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil aplikáciou § 420 ods. 1, § 438 ods. 1 a 2, § 442 ods. 1 až 4, § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ“), § 187 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), vecne tým, že škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom t.j. peniazmi, je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí.

2. Medzi sporovými stranami nebolo sporné to, čo sa udialo dňa 7.7.2015 okolo 17:00 hod. v meste Galanta v priestoroch kaviarne VIP Cafe. Civilný súd pritom vychádzal aj z rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T 189/2015. Spornou bola jedine otázka, či žalobca dňa 7.7.2015 vyplatil žalovaným 440,- eur alebo 650,- eur. Tvrdenia sporových strán si vzájomne odporujú. Ako dôkaz, o ktorý súd oprel svoje rozhodnutie je zvuková nahrávka predložená žalobcom. Z tejto zvukovej nahrávky jednoznačne vyplýva, že žalobca vyplatil žalovaným sumu 650,- eur. Okrem sumy 650,- eur súd priznal žalobcovi aj cestovné vo výške 59,81 eura. Žalobca učinil cesty na trase Bratislava - Galanta a späť dňa 10.7.2015, september 2015, 24.11.2015, 22.2.2016 a to vlakom, keď jedna cesta stojí 2,70 eura. Dňa 11.4.2016 cestoval motorovým vozidlom na trase Bratislava - Dúbravka - Galanta a späť, kde výška cestovného je 38,21 eura. Cestovné vlakom 21,60 eura + cestovné motorovým vozidlom 38,21 je spolu vo výške 59,81 eura.

3. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie v súlade s § 255 ods. 1 a 2 a § 262 ods. 1 a 2 CSP. Keďže mal žalobca v spore plný úspech súd zaviazal žalovaných, aby mu nahradili 100 % trov konania.

4. Proti rozsudku podali odvolanie žalovaní 1/ a 2/. Uviedli, že napadnutým rozsudkom rozhodol súd prvej inštancie nespravodlivo proti nim, vymáhaná suma sa nijako nezhoduje so spravodlivým rozsudkom sp. zn. 1T/189/2015 zo dňa 22.2.2016. Dňa 7.7.2015 v čase o 17.00 hod. žalovaní 1/ a 2/ navštívili kaviareň VIP Cafe, kde žalobca čakal na príchod žalovaných 1/ a 2/ s prosbou o vybavenie vodičského preukazu na vedenie motorových vozidiel na území Slovenskej republiky, pričom žalobca žalovaným 1/ a 2/ odovzdal sumu hovoriac tu máte 650,- eur, keď žalovaní 1/ a 2/ nemali pocit spochybňovať jeho tvrdenie. Pri prepočítaní žalobcových peňazí bola iná odovzdaná suma 440,- eur. Žalobca bol pripravený na stretnutie so žalovanými, a určite poučený z minulosti. Žalobca môže tvrdiť aj na nahrávke to, čo tvrdí (odovzdanie 650,- eur), ale nedoviedol si žiadneho svedka. Žalovaní boli dvaja. Žalovaní 1/ a 2/ nemali žiadny dôvod zavádzať. Ak by žalobca bol skutočne slušným človekom, tak by určite nechcel nekalým spôsobom vlastniť vodičský preukaz, čím by neprivedol sám seba do omylu a žalovaných 1/ a 2/ by nedoviedol k trestnému činu. Žalovaný 2/ navyše uviedol, že je platobne neschopný vyplatiť jednorázovo celú sumu 440,- eur. Svoj čin žalovaní 1/ a 2/ ofutovali a žiadali prehodnotiť napadnutý rozsudok súd prvej inštancie.

5. K odvolaniu sa vyjadril žalobca. Odvolanie žalovaných 1/ a 2/ zobral na vedomie, no v plnej miere sa pridrižiava doterajších písomných a ústnych vyjadrení a zároveň sa plne stotožňuje s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie. Ako žalobca sa žalobou domáhal zaplataenia istiny vo výške 709,81 eura s príslušenstvom, nakoľko dňa 07.07.2015 žalobcovi žalovaní 1/ a 2/ prisľúbili, že za sumu 650,- eur mu vybaví vodičský preukaz na vedenie motorových vozidiel na území Slovenskej republiky, pričom žalovaní 1/ a 2/ vedeli, že nevedia vybaviť takýto doklad, čím priviedli žalobcu do omylu a spôsobili mu škodu, čo bolo potvrdené aj rozsudkom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 1T 189/2015. Tento rozsudok, ktorý je právoplatný žalobcu priamo odkázal so svojím nárokom na občianske súdne konanie. Žalovaní 1/ a 2/ vo svojom odvolaní uvádzajú ako odvolací dôvod, že súd rozhodol nespravodlivo a poukazujú zároveň na skutočnosť, že im bola zo strany žalobcu odovzdaná suma vo výške 440,- eur. Žalobca opätovne poukázal na súdom prvej inštancie vykonané dôkazy, najmä na zvukovú nahrávku rozhovoru so žalovanými o odovzdaní finančných prostriedkov, z ktorej jednoznačne vyplýva, že žalobca odovzdal žalovaným 1/ a 2/ finančné prostriedky vo výške 650,- eur na vybavenie vodičského oprávnenia. V neposlednom rade žalobca poukázal na samotné odvolanie žalovaných 1/ a 2/, z ktorých jednoznačne vyplýva skutočnosť, že žalobca žalovaným 1/ a 2/ poskytol finančné prostriedky na vybavenie vodičského preukazu a z nahrávky vyplýva aj skutočnosť, že žalobca žalovaným 1/ a 2/ dal za vybavenie vodičského oprávnenia sumu 650,- eur. Strana sporu je povinná uviesť na preukázanie svojich tvrdení dôkazy, no žalovaní 1/ a 2/ do dnešného dňa nijakým spôsobom nepreukázali svoje tvrdenia a nepredložili súdu nijaké dôkazy. Na základe uvedeného navrhol žalobca napadnutý rozsudok súd prvej inštancie potvrdiť.

6. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný 1/, ktorý uviedol, že spolu so žalovaným 2/ uznávajú svoj skutok aj trest, ktorý im bol uložený. Žalovaný 1/ zopakoval argumentáciu z odvolania, že im bolo odovzdaných iba 440,- eur namiesto žalobcom tvrdených 650,- eur. Žalobca si vyhliadol žalovaných 1/ a 2/ a nie žalovaní žalobcu. Žalobca si nelegálnou cestou uzaviera svoje obchody. Žalovaný 1/ uznáva, že žalobcovi sú povinní vrátiť iba 440,- eur.

7. K vyjadreniu žalovaného 1/ sa opätovne vyjadril žalobca. Zopakoval svoje tvrdenia z predchádzajúceho vyjadrenia a požiadal súd prvej inštancie, aby rozhodol vo veci samej bez nariadenia pojednávania, nakoľko sú splnené podmienky pre pokračovanie vo veci samej, pričom žalobca zdôraznil, že žalovaní 1/ a 2/ do dnešného dňa nijakým spôsobom nepreukázali svoje tvrdenia a nepredložili súdu nijaké dôkazy.

8. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný 2/, ktorý nesúhlasí so žalobcom. Žalobca v kaviarni čakal na žalovaných 1/ a 2/, kde ich zavola žalobca. Žalobca žalovanému 2/ naozaj odovzdal peniaze, žalovaný 2/ si ich však nezrátal. Peniaze zráтали žalovaní 1/ a 2/ doma, kde zistili, že žalobca im odovzdal 440,- eur. Túto sumu je žalovaný 2/ ochotný vrátiť.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP),

po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných 1/ a 2/ je čiastočne dôvodné.

10. Žalobca si v konaní vedenom pod č. k. 8C/316/2016 uplatnil celkom sumu 709,81 eura, s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 709,81 eura od 24.03.2016 do zaplataenia a náhradu trov konania. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku vyhovel žalobe žalobcu v celom rozsahu. Z odvolania žalovaných 1/ a 2/ vyplýva, že výrok I. uznávajú len do výšky 440,- eur a predovšetkým tvrdia, že žalobcovi spôsobili škodu len v hodnote 440,- eur.

11. Podľa Čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

12. Podľa § 150 ods. 1 a 2 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. (ods. 1) Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia. (ods. 2)

13. Podľa Čl. 6 ods. 1 CSP, strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

14. Teória procesného práva podmieňuje úspech účastníka konania v spore unesením dvoch bremien. Ide jednak o bremeno tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu privodiť jeho úspech v spore, a jednak bremeno tieto skutočnosti preukázať. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i toho účastníka, ktorý síce navrhol dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení účastníka. Zákon určuje dokazné bremeno ako procesnú zodpovednosť účastníka za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie. (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo/17/2010 zo dňa 28. marca 2012)

15. Žalobca v sporovom konaní, ktoré sa začína podaním žaloby, je povinný uviesť skutočnosti, o ktoré sa opiera jeho nárok. Podstatou tejto povinnosti je tvrdenie skutočností rozhodujúcich z hľadiska veci samej, ale aj bremena dôkazu. Neunesenie bremena dôkazu vyúsťuje do procesného neúspechu tej strany sporu, ktorá nedokázala preukázať tvrdenia o konkrétnych skutočnostiach, ak tieto skutočnosti boli predpokladom na použitie pravidla správania obsiahnutého v právnej norme. Na druhej strane, ale povinnosti má aj strana žalovaná, a žalovaní 1/ a 2/ pokiaľ aj popierali nárok žalobcu tak ako v tomto konaní, boli povinní predložiť dôkaz, ktorý by spochybnil tvrdenia a dôkazy na strane žalobcu. Z obsahu súdneho spisu a z vykonaných dôkazov pred súdom prvej inštancie vyplýva, že žalovaní 1/ a 2/ sa so žalobcom dohodli, že mu za 650,- eur pomôžu vybaviť vodičský preukaz na vedenie motorového vozidla na území Slovenskej republiky, pričom z predloženej nahrávky žalobcom je zrejmé, že žalobca im odovzdal peniaze s tým, že im odovzdáva 650,- eur, čo žalovaní 1/ a 2/ pri preberaní tejto sumy nepopreli. Zo strany žalovaných dôkaz, ktorý by spochybnil tvrdenie žalobcu a ním predložený dôkaz (zvuková nahrávka), predložený nebol. Podľa odvolacieho súdu je preto rozhodnutie súdu prvej inštancie vecne správne, nakoľko žalobca uniesol dokazné bremeno na preukázanie svojho tvrdenia. Žalovaní 1/ a 2/ naproti tomu uviedli len svoje tvrdenia o tom, že žalobca im neodovzdal 650,- eur, ale len 440,- eur, pričom tieto tvrdenia nepodopreli žiadnymi dôkazmi a teda hodnoverne nepreukázali.

16. Vychádzajúc z vyššie uvedených záverov, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny vo výroku s použitím § 387 ods. 1 CSP v časti uloženia povinnosti žalovaným 1/ a 2/ v sume 699,81 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 699,81 eura od 24.3.2016 do zaplataenia. Pokiaľ ide o otázku nároku veriteľa na úrok z poskytnutého úveru za čas po jeho

zosplatnení, odvolací súd opierajúc sa o už konštantnú judikatúru vyšších súdov, od ktorej nebol dôvod sa odkloniť, sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že úroky z úveru prináležia veriteľovi len za čas do splatnosti dlhu a následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť úroky z omeškania. Na zdôraznenie správnosti súdu prvej inštancie v tomto smere, na ktorého odôvodnenie v preskúmanom rozsudku odvolací súd v podrobnostiach odkazuje, sa žiada doplniť, že závery Najvyššieho súdu SR obsiahnuté v rozhodnutí R 59/1998 (sp. zn. 4Cbo/143/98) boli prijaté i v potvrdzujúcom rozhodnutí Krajského súdu Prešov č. k. 29C/131/2011-127 z 23.11.2011, ktoré úsudky súdov napokon akceptoval i Ústavný súd SR vo veci sp. zn. IV.ÚS 476/2012 z 18.9.2012. K záveru súdov, že „...pokiaľ veriteľ pristúpi k tomu, že považuje celý dlh za splatný (tzv. zosplatnenie úveru), potom nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie úrokov z úveru“, Ústavný súd SR nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie krajského súdu bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, keď krajský súd sa stotožnil s podrobne odôvodneným právnym názorom okresného súdu, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo objasnil rozdiel, resp. vzťah medzi úrokmi z úveru a úrokmi z omeškania ako aj otázku, prečo zmluvný úrok patrí sťažovateľke iba do splatnosti dlhu.

17. Odvolací súd tu poukazuje v prvom rade na skutočnosť, že zosplatnenie ako jednostranný právny úkon veriteľa zásadne mení pôvodne dohodnutý úverový vzťah. Je potrebné zohľadniť skutočnosť, že zmluvné úroky a úroky z omeškania sú síce obe príslušenstvom pohľadávky, avšak majú odlišné funkcie a je potrebné ich odlišovať. Zmluvné úroky sú odmenou (cenou) za užívanie istiny a úroky z omeškania predstavujú zákonom stanovenú sankciu za omeškanie s platením istiny a na rozdiel od zmluvných úrokov ich môže veriteľ požadovať, aj keď neboli dojednané. V prípade predčasného a mimoriadneho zosplatnenia úveru na základe jednostranného úkonu veriteľa (na základe slobodnej voľby veriteľa) dôjde k zmene pôvodne dohodnutého úverového vzťahu. V dôsledku takéhoto jednostranného úkonu veriteľa vznikne mu nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru, t.j. veriteľ má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru a obmedzenie možnosti produkovať zisk.

18. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomfortný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy.

19. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal so späťvzatím žaloby (č. I. 31) žalobcom v časti 10,- eur, ku ktorému došlo zo strany žalobcu ešte pred rozhodnutím súdu prvej inštancie. Uvedené späťvzatie žalobcu súd prvej inštancie nedoručoval na vyjadrenie súhlasu s ním, ale naďalej rozhodoval v súlade s pôvodnou žalobou bez zohľadnenia čiastočného späťvzatia žaloby o ktorej nerozhodol. Odvolací súd preto v tejto časti zrušil rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vrátil vec v zostávajúcej časti na konanie súdu prvej inštancie. V ďalšom konaní súd prvej inštancie bude postupovať v súlade s § 144 - § 146 CSP, pričom v novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie i o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

20. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu I. inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde I. inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).